

ולד חטא

ואילו הוא עצמו סובר "יש שיעור למים" (488).

מתניתין:

המשנה ממשיכת בדין "לא נהנין ולא מועלין". ודרך אגב, שונה דין אישורה, והיא עז של עבודה זרה, שההתורה ציוותה לדעה ולשורפה והיא אסורה בהנאה (489).

הכן, שknנו צפורים בראש האילן של הקדרש, לא נהנין ולא מועלין.

הכן שבראש אישורה, לא עליה על העז ויטול בידיו את הcken, אלא יתו בקנה, מנענע אותו על ידי מקל ויפול, ויקחנו. ובגמרה יבוואר.

המקדיש את החורש [עיר], מועלין בכולו,

מקשים, מפני שם בגמרא משמע שמנחם יודפאה עצמו סובר "אין שיעור למים", ומסיקה שם הגמרא שקיים ריש לקיש איננה קושיא. עיין שם עוד בתוס'.

489. סוגיא זו מופיעה במסכת עבודה זרה [מב] בשינויים, ומתרפרשת כאן על פי התוס' בשם רבינו פרץ. ועל פי המשנה למלך [פרק ז מהלכות UBODOT COVCHIM הלהה יב].

והשיטה מקובצת גורס בגירסתנו כי הගירסה שם, וכן פירושה הפירוש המיויחס לדרש", והווצה לעמוד על טיבה, עיין שם, ובמשנה למלך המאריך לבאר ולסכם את הבדלי הדינים בין שתי הסוגיות. כמו כן, לא הובאו כאן דברי המפרשים הנחותינו ונושאים על פי הගירסה ההיא, אלא השיך לגירסתנו.

מכלל, מוכח מסוגיא ההיא דסביר ריש לקיש "אין שיעור למים", כי אם היה סובר "יש שיעור למים", כמו שאמרה הגמara כאן, מהי קושיתו, הלא הוא עצמו סובר כן.

וקשה על מה שאמרה כאן הגמara שריש לקיש סובר "יש שיעור למים"? וmathatzet הגמara: אמנם, ריש לקיש עצמו סובר "יש שיעור למים",

ומה שהקשה שם, לטעמא דמנחם יודפאה קואמר, כמובן, אם בדברי מנחם יודפאה שרבי אלעזר מקיש מים ליין, אם כן, יצא שרבי אלעזר גם כן סובר "יש שיעור למים", ועל כך מקשה ריש לקיש, שדברי רבי אלעזר עצמו שאמר "מי החג" בלשון סתמי, לא משמע כן.

וקשות ריש לקיש היא על מנחם יודפאה,

488. והתוס' פירשו עוד בשם "יש מפרשין" [ולפי עדותו של הצען קדושים], והוא פירשו של רשי' שם] שהגמara mathatzet בהיפך: ריש לקיש עצמו סובר "אין שיעור למים", ומה שאמר כאן, הוא לדעת מנחם יודפאה הסובר "יש שיעור למים".

והתוס' מקשים על פירוש זה. ראשית, הלא לא נאמר כאן שאמր כן ריש לקיש אליבא דמנחם יודפאה, אלא אמר ריש לקיש". ועוד מקשים [שם בתוס'], אם ריש לקיש אומר דין לדעת מנחם יודפאה [אף על פי שהוא עצמו איינו סובר כן]. היינו, שמקבל את הסברו שרבי אלעזר בשיטת רבוי אמרה, אם כן, היה צריך לומר: אליבא דרבוי אלעזר או אליבא דרבוי עקיבא אין מועלין אלא בשלשת לוגין, כי רבוי עקיבא ורבוי אלעזר הם בעלי הדין, ולא מנחם יודפאה, שאיינו אלא מפרש דבריהם. ועוד